

המוכר את הספינה פרק חמישי בבא בתרא פו.

עין משפט נר מצוה

צג א מיי פ"ד מהל'
מסורה ה' י' מנחם עשין
פז טע"ב ח"מ כ"ר כ' טע"ב
ז:

צב ב ג מיי שם ה' א ב ג
טו טע"ב שם טע"ב ג:
צד ד מיי שם פ"א הלה
ג טמג שם טו טע"ב ח"מ
ט"ו ק"ק טע"ב א:

צו ה ו מיי שם פ"ג הלה
ח ד טמג שם טו טע"ב
ח"מ ק"ק טע"ב א:
צז ו ח מיי פ"ג מהל'
גנינה ה' ג טו טע"ב
ח"מ כ"ר טע"ב א:

ומדבריו ש' מוכר ברשות לוקח לא קנה בו. וא"ת מנח ליה
דמורת רשותו קנה ללמח ממורת משיכה קנה דהא
משיכה מועלת בכליו של מוכר כדמפרש לעיל וי"ל דהא דייק דממורת
רשותו קנה כדפירש לעיל דקונטרס דפירקין והכניסן לתוך ביתו

משמע דקנה מוכר כיון שחניסן ליקני
פירקין נמי כיון שחניסן ליקני
דליכטיל אגב רשות לוקח ואור"י
דדוקא כלי הוא דכטיל אגב הרשות
אכל בהמה לא:

אבל דברים שדרבן בהגבהה אין
נקיים אלא בהגבהה. והא

דפריך זמי שמת (לקמן דף קנ"ה). גבי
מלוגא דשטרי והא לא משך דזומק

לומר דהיה כל כך הרבה שומות
שלא היה דרכן להגביה אלא לאו
דוקא נקט משך אלא כלומר והא לא
הגביה: **והא** כים דבר הגבהה הוא
בו. לא פריך להאי לישנא דמשני ברש

אלו נערות (מסכות דף נ"א): כשצריך
ידו למטה מג' וקבלה דלא קנה מטעם

משיכה אלא מטעם חרז וידו כחצור"י
אלה להשאיל לישנא דהתם דקני משום

משיכה פריך וא"ת והיכי ס"ד דמיידי
כיים דבר הגבהה הוא א"כ היכי

מיחייב לענין שנת הא אין דרך
הואלה בך כדדייק ברש אלו נערות

(שם) אי צוטרי אין דרך הואלה
בך אלא זמיתרי ויש לומר דיש

דברים שדרך הואלה בך לענין שנת
ואפי' הכי לענין קנין אין נקנין אלא

בהגבהה שדרך להגביה א"כ נמי
צמגרי דרך מחמת דהוי דרך הואלה

אי נמי הוה ליה למימר ולטעמיהן:
לצדדין קתני. מימה לרש"י

אמאי לא מוקי לה
בכלים שאין דרכן להגביה שגם הן

נקנין בהגבהה (שם) דלמשמע ועיל
לדוקמינן צמדי דבעי מיתנא וקמי

הגונז כים צצנת חייב שכבר
נחייב צגנינה דהיינו בהגבהה:
אטו

קני ליה ואי בעי במשיכה מידי דבר
הגבהה כדפירש לעיל וי"ל דהא דייק
דממורת רשותו קנה ללמח ממורת

משיכה מועלת בכליו של מוכר כדמפרש
לעיל וי"ל דהא דייק דממורת רשותו
קנה ללמח ממורת משיכה קנה דהא

משיכה מועלת בכליו של מוכר כדמפרש
לעיל וי"ל דהא דייק דממורת רשותו
קנה ללמח ממורת משיכה קנה דהא

משיכה מועלת בכליו של מוכר כדמפרש
לעיל וי"ל דהא דייק דממורת רשותו
קנה ללמח ממורת משיכה קנה דהא

משיכה מועלת בכליו של מוכר כדמפרש
לעיל וי"ל דהא דייק דממורת רשותו
קנה ללמח ממורת משיכה קנה דהא

משיכה מועלת בכליו של מוכר כדמפרש
לעיל וי"ל דהא דייק דממורת רשותו
קנה ללמח ממורת משיכה קנה דהא

משיכה מועלת בכליו של מוכר כדמפרש
לעיל וי"ל דהא דייק דממורת רשותו
קנה ללמח ממורת משיכה קנה דהא

משיכה מועלת בכליו של מוכר כדמפרש
לעיל וי"ל דהא דייק דממורת רשותו
קנה ללמח ממורת משיכה קנה דהא

משיכה מועלת בכליו של מוכר כדמפרש
לעיל וי"ל דהא דייק דממורת רשותו
קנה ללמח ממורת משיכה קנה דהא

משיכה מועלת בכליו של מוכר כדמפרש
לעיל וי"ל דהא דייק דממורת רשותו
קנה ללמח ממורת משיכה קנה דהא

פירקין. בין מוכר בין לוקח והכניסן לרשותו דיש כאל הנחה נרשות
לוקח ש' כאל חילוק. ואע"ג דלכתיב דהא קנה משום דלא
פסק אהני לבי פסק דמר הכי דקניא ליה רשותיה שמונחין בו הלך
פסק אחרי כן אע"פ שלא מדד קניא ליה רשותיה ואין יכול לחזור

אפי' לוקח מדידה דלכתיב פסק קניא
קניא קנה רשותיה ואין כליו של מוכר
מעכב עליו אלא כלי לא מעכב
רשותיה ומדידה נמי לא מעכב
דמתן [פ"ד] משך ולא מדד קנה דהואיל

ופסק דמים על כולן מדידה גלי
מילתא בעלמא היא ולא דמי להיכא
דלא מוכר לו אלא כור אחד דאמר'
לקמן [ע"ב] (ה) מדידת הכור מעכבא ויכול
לחזור בו אפילו כסאח אחרונה דהתם

מעכבא מדידה דלא קניא רשותיה
אלא מאי דזבין ליה: מדד עד שלא
פסק לא קנה. ויכולין לחזור קודם
שיפסקו אבל משפסקו קנה. וא"ת

דמפרשי פירקין והכניסן לתוך ביתו
היינו משיכה והאי דקמני פסק עד
שלא מדד אין שניה יבולין לחזור
מוקמי לה כשפסק קודם שפירקו

וקני צמשיכה שאחר פיסוק וטעות
הוא צדס דא"כ היכי יליף מיניה
דכליו של מוכר לא מעכב קנייה
דרשות לוקח דלמח הא דקנה לוקח

לאו משום קניית רשותו הוא אלא
משום משיכה: ומדלנו של מוכר
צישות לוקח לא קנה. מוכר כלומר
שאין כליו של מוכר מעכב עד רשות

הלוקח לקנות הלוקח דקמני פירקין
ופסק קנה דקנה רשות (ה) קודם
מדידה ואע"פ שעדיין הפירות בתוך
שקין של מוכר וכיון דהאי רשות לוקח

צטל כליו של מוכר ולהוציאן מרשות
מוכר כל שכן וכל שכן כליו דלוקח
נמי צרשות מוכר יבול רשות א"ת
הכלי של לוקח שלא להוציאן מחזקת

המוכר שמוחזק בהן עד עתה:
ששפסן. האי פירקין היינו שפירקו
לשפסן מן השקין לקרקע צימו
של לוקח לייכא כליו דמוכר והלך

קניא ליה ללוקח רשותו: איקפד
רנא. דאיהו אמר האי ת"ש: פירקין
קתני. דלמשמע כמות שהיו מונחין
הצבילות כן פירקין: **צמאכלי דהומי**.

הצבילות כן פירקין: **צמאכלי דהומי**.
הצבילות כן פירקין: **צמאכלי דהומי**.
הצבילות כן פירקין: **צמאכלי דהומי**.
הצבילות כן פירקין: **צמאכלי דהומי**.

הצבילות כן פירקין: **צמאכלי דהומי**.
הצבילות כן פירקין: **צמאכלי דהומי**.
הצבילות כן פירקין: **צמאכלי דהומי**.
הצבילות כן פירקין: **צמאכלי דהומי**.

(א) גי'ס' הערוך ערך משפטי
במסובלי דהומי פי'
מחזות על שומין שאין נמנין
ככלין: (ב) נעיל פ"ד:
(ג) קדוש דף כ. נעיל דף נ"א.
(ד) קדוש ק"ג: (ה) שנת דף נ"א:
מכות דף נ"א. סהדין דף
ע"ב. [מוספיק צ"ח ט"ז].

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה פירקין וכו'
לקמן דמדידת כל הסר
מעכבא: (ב) ד"ה (מ"ו)
וכי דקנה רשות לוקח קודם
מדידה: (ג) ד"ה לנדון וכו'
דלמח ליה טפי.

מוסף תוספות

א. וכלום יש לחלק גבי
חצר בין דברים שאין דרכן
להגביה ובין דברים
שדרכן להגביה והם ח"י'
גבי ירו. ח"י' טו טע"ב.
ב. [נ] אע"ג דאחריותו
נמי במשיכה, לא מוקי
אלא בהגבהה. דלא מוקי
במשיכה אלא דברים שאין
דרכן להגביה כלל. כ"י.
ג. דרובו בגי'ה. ח"י'
מכות נ"א: ד. ולא פריך.
וכן דרך הש"ס במה
מקומות. ט"ז. ה. דהגבהה
צ"פא משיכה וכל
שבמשיכה קונה כ"ש
הגבהה ואע"פ שיש
בהגבהה וכו'. אבל מוכר
הראב"ד ז"ל נראה דדבר
החייב במשיכה אינו נקנה
בהגבהה וכו'. והראשון
נראה עיקר. רש"י א.

רבינו הרשב"א

פירקין. והמשואות
הלוקח בהיר"ד והכניסן
בביתו שמשך התבואה
עצמה לרשותו לא פסק
קודם וטוב הכניסו וידין לא
מדד אין שניה יבולין
לחזור הואיל וקצין ושוב
הכניס. אבל מדד קודם
הכניס וידין לא פסק
שניה יבולין לחזור בהן:
מדלכיו דמוכר דהוא
לוקח לא קנה מוכר. דהיכא
דפירקין והכניסו וידין הן
בתוך כליו בתוך שק של
מוכר. ואפי"ה כיון דפסק
אע"ג דלא מדד (ה) אין
מועיל לו כלום שפירקין הן
בו שהיא יכול לחזור בו
אילמא אין שניה יבולין
לחזור: כליו יבולין.
בעלמא ברשות מוכר נמי
לא קנה לוקח: אמר רב
נחמן בר יצחק. לעיל כליו
דמוכר ברשות לוקח קנה
מוכר דכליו דלוקח בכלי
מוכר קנה [לוקח] והתם
ליכא כליו של מוכר לפי
ששפסן לפירות מן החומר
לארץ והכניסן הלוקח בכלי
שלו והכי אין יכול לחזור
בו: איקפד רבא דארבי רב
נחמן והוה פירקין והכניסן
קתני דמשמע דכליו
המשואות כמו שהן בכליו
של מוכר: אלא אמר מר
רב אשי. אנא מתוך דאפי'
פירקין ובלא שפסן ואפי'
הכי ליכא כליו של מוכר
דמאי פירות הללו במטבולי
דהומי. חבילות של שומין
עונשטאין אותן על מדי
החומר בלא כלי: מבי
לחגיגה ודרכן של רוב בני
אדם להגביה כסין יותר
מאותן שגורדין: א"ל אבי.
הוא דקאמרי לך מיתנא לא
בכל כסין קטן שלו מיתנא
אמינא. לא דצריך מיתנא.
שהיה כים כמך שק גדול
שאין אדם יכול להגביהו
אלא קושרו בחבל או
ברצועה ומשכין ובהואו

מוסף רש"י

פסק כ"ו אין שניה יבולין
לחזור בהן. דלע"ג דלא
מדד כיון דפסק קניא ליה
רשותו במשיכה (נ"ז ע"ב).
מדד כ"ו שניה יבולין
לחזור בהן. כל זמן שלא
פסק דמדידה לא מהיטא
מדי ורשותו לא קניא עד
אדם. כל לוקח. קונה לו.
א"כ פסק דמים (לע"ג ט"ז).
בכסים שיש להן אחריות.
היינו קרקעות. שאחריות כל
אדם הלוה והטעה בחבירו
עליהן. של שקימין ועומדין
לפיקר נפשות עולם (קדושין
כ"ו). ובחזקה. דפסן ביה
פירמא או דיש תלמי או
נעל על פירן כל הוה (ט"ז).
הגונז כים בשבת. הגביה
צמית העגלים והואיל
לשות הכיים (בתבובות נ"א).
שגביה וקלא בהגבהה
(מתבובות נ"א). חייב. להחזיר
ואע"ג שהוצילו אחר כך
להי"ר ונחמתי בהואלמא
מיתה (ט"ז) חייב בתשלומין
לפ"ש עמון נפשו (ש"ב
נ"א). שכבר נתחייב
בהגביה. לעולם להגביה
קונה בכל תקום וקמה
לה צמיתיה אף להמיידי
למאוסים (בתבובות נ"א) צצנת
הפעלים וצריך ידו למטה
ממלמל וקבלה ע"ה. דרו
צצנתו לא צצנתו על צצנתו
והי הוא לו כחצור ואפי'
שאין כלום הגביה. וחי מוקי
לה צמיתות (מתבובות נ"ב).
שטרי. וצצנתו שהי
איסור צצנת מ' ובכמות
פריך אי דלפקיה להי"ר
איסור נקיים לילא. דהי"ר
לאו נקיים קנייה הילא. ומוקי
לה צצנתו ה"ר. אי נמי אפי'
ידו למטה מ' וקבלה (ש"ב
נ"א).

רבינו הרשב"א

רצוניה: אמר ליה רב אדא
אנא נמי מיתנא קאמינא.
ההוא כמי דיש לו מיתנא
אמאי שגורדין להי"ר
באותו מיתנא אמאי הוי
איסור גביה והוה יכול
להגביהו ודרכן של רוב בני
אדם להגביה כסין יותר
מאותן שגורדין: א"ל אבי.
הוא דקאמרי לך מיתנא לא
בכל כסין קטן שלו מיתנא
אמינא. לא דצריך מיתנא.
שהיה כים כמך שק גדול
שאין אדם יכול להגביהו
אלא קושרו בחבל או
ברצועה ומשכין ובהואו

(א) נראה דל"ל אע"ג דלא מדד שעדיין הן בו מועיל לו כלום שהיא יכול לחזור בו.